

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק. רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בנטיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת בחקותי

בס"ד, עש"ק פרשת בחקותי
טז אייר תשע"א - שנה ב' גליון ע"א

זמני הדלקת הנרות ומוע"ש

הרה"ג מוע"ש ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
8:50	8:14	6:57		
8:47	8:16	7:12		
9:32	9:00	7:52		
9:51	9:19	8:08		

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וְנָתַתִּי מִשְׁפָּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם. וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תְּהִיוּ לִי לְעָם. וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמוֹת (כו יא-יג).

ושרשא דכל עלמון, וכלא קמיה כלא חשיבין.

וזהו יכול לא תיראו ממני' תלמוד לומר 'והייתי לכם לאלהים', היינו שאע"פ שאתם כבר עובדים מתוך אהבה בבחינת 'אמייל עמכם בנגן ערן כאחד מכם' מכל מקום זה אינו תכלית העבודה, אלא צריכים להשיג מדריגת יראה עלאה שהיא למעלה ממדריגת אהבה. וע"י שיהיה לכם שני המדריגות אהבה ויראה בשלימות, אזי יהיה היחוד של 'קודשא בריך הוא' שהוא בחינת אהבה, 'ושכינתיה' שהוא בחינת יראה.

וכשיהיה היחוד בשלימות, אז יהיה התיקון השלם שהוא תיקון חטא עין הדעת, וזהו 'אולך אתכם קוממויות' כמו שאמרו חז"ל במסכת סנהדרין (ק ע"א) רבי מאיר אומר, מאתים אמה כשתי קומות של אדם הראשון, ופרש"י 'קוממויות, שתי קומות של אדם הראשון, כדאמרינן בחגיגה (יב ע"א) שמועטו הקב"ה והעמידו על מאה אמה שנאמר ותשת עלי כפכה (תהלים קלט ה), כ"ף בנימטריא הכי הוי ע"כ. וזה היה לאחר חטא אדה"ר, אבל ע"י התיקון השלם יהיה 'אולך אתכם קוממויות' כשתי קומות של אדם הראשון, כמו שהיה בתחילת בריאתו, שהוא התיקון של שני קומות זו"ן, וזהו שמרמז רש"י בקומה זקופה, ואז יהיה היחוד קב"ה ושכינתיה בשלימות בב"א.

(רעוא דרעיון תשס"ג לפ"ק)

בחינת נפש, אעפ"כ 'לא תגעל נפשי' החלק אלוה ממעל בבחינת נפש איני עווב 'אתכם' ואני משרה שכינתי בתוכם.

ואח"כ ממשיך התורה לומר שצריך האדם לעלות מדריגה אחר מדריגה בתורה ובעבודת הש"י, ועי"ז ישיג מדריגה יותר גדולה, והוא 'והתהלכתי בתוכם' שאמייל עמכם בנגן ערן כאחד מכם, כמו שפרש"י.

עד שתגיעו למדריגת יראה עילאה שהוא ביטול המציאות, והעדר הרגשת עצמותו מפני רוממות עצמות הכורא ברוך הוא, כמו שמבואר בווהר הקדוש (ח"א יא). וז"ל: פתח רבי שמעון בפקודי אורייתא וכו', בראשית ברא אלהים. הדא היא פקודא קדמא"ה דכלא. ואקרי פקודא דא יראת ה' דאקרי ראשית וכו'. ודא איהו תרעא לאעלא גו מהימנותא. ועל פקודא דא אתקיים כל עלמא.

יראה אתפרש לתלת סטרין. תרין מזיניהו לית בהו עיקרא כדקא יאות, וחד עיקרא דיראה. אית בר נש דחיל מקודשא בריך הוא בגין דייחון בנוהי ולא ימותון. או דחיל מעונשא דגופיה או דמונויה. ועל דא דחיל ליה תדיר. אשתכח יראה דאיהו דחיל לקודשא בריך הוא לא שוי לעקרא. אית בר נש דדחיל מן קודשא בריך הוא בגין דדחיל מעונשא דההוא עלמא ועונשא דגיהנם. תרין אלין לאו עיקרא דיראה אנון ושרשא דיליה. ירא"ה דאיהו עקרא, למדחל בר נש למאריה, בגין דאיהו רב ושלום, עקרא

פרש"י 'והתהלכתי בתוכם' אמייל עמכם בנגן ערן כאחד מכם, ולא תהיו מזועזעים ממני, יכול לא תיראו ממני, תלמוד לומר 'והייתי לכם לאלהים'. 'אולך אתכם קוממויות' פירש רש"י בקומה זקופה. וכל זה צריכין למודעי.

והכוונה, בזה כי כבר נודע ממרן הארז"ל (ע"ה שער טל ד"ב) שכל עבודתנו בתורה ותפילה הוא לתקן חלקי השכינה, וכמו שאנו אומרים לפני כל מצוה לשם יחוד וכו', כי הרי שכינתא בגלותא, וזהו כל הענין של קיום המצוה הוא ליחד קודשא בריך הוא ז"א, לשכינתיה מלכות, כי כל עבודתנו לתיקון המלכות.

וזה ידוע ממרן אלהי הבעש"ט הקדוש זי"ע (בעש"ט עה"ת מצורע כד) שהשכינה כוללת בכל הדומם צומח חי מדבר, כי לאחר חורבן בית המקדש גלתה השכינה בכל מקום. וכן איתא בספ"ק אור"החיים הקדוש (דברים לג ב) שכותב, שבשכינה הקדושה יש כמה מדרגות, כמו שרואים מחז"ל במסכת אבות (פ"ג מ"ו) עשרה שיושבין שכינה שרויה ביניהם, וכן חמושה וכו', עד שנים שישבוים. רואים שיש כמה וכמה מדריגות בהשראת השכינה.

וזה מה שאומר כאן התורה 'ונתתי משכני בתוכם' שמדבר בזמן שהשכינה 'בתוכם' בתוך כל הדצח"ם. 'ולא תגעל נפשי אתכם' שאפילו מי שהוא בקטנות ואינו מתעלה בעבודת הש"י ויש לו רק

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו ז"ע

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם (כו ג).

מלמד שהמקום מתאוה שיהיו ישראל עמלים בתורה, וכן הוא אומר 'לו עמי שומע לי ישראל בדרכי הלכו, כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב יד' (תהלים פה יד-טו). 'לו הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים, ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמעותיו ולא יכרת ולא ישמד שמו מלפני' (ישעיה מה יח"ט). וכן הוא אומר 'מי יתן להם לבבם זה להם ליראה אותי ולשמור את כל מצוותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעולם' (דברים ה טו). מלמד שהמקום מתאוה שיהיו ישראל עמלים בתורה.

תורת בהנים

קיום המצות אמור, הא מה אני מקיים 'אם בחוקתי תלכו' שתהיו עמלים בתורה עד כאן גירסת רש"י. ובוהו הוקשה להם א"כ 'ואת מצותי תשמרו' יתירא, לכך פירש רש"י 'ואת מצותי תשמרו' היו עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים, כמו שנאמר (דברים ה א) 'ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם'. ומעתה לפי דברי רש"י 'אם בחוקתי' בעמל התורה 'ואת מצותי תשמרו' הוא לימוד התורה, העולה במקום מעשה, ומאיר לנפשו במקום כל המצות, כגון לימוד רבי שמעון בר יוחאי וחביריו (שבת יא). וכיוצא, ועכ"פ כל אחד מועם לפי מעשיו להאיר לנפשו שיהיה התורה עצמה מעשה, אמור מעט ועשה הרבה (אבות א טו) מעשיו מרובין מחכמתו (שם ג ט). והוא כד"א 'ואת משפטי תשמרו' (ויקרא כה יח) שהוא על משפטי התורה וחוקיה.

(ב) 'ועשיתם אותם' הוא קיום המצות נעשה ונשמע, רמ"ח מצות כנגד רמ"ח אברים דיוקן עליון והבינהו. לשון רבינו בקרבן אהרן (על תורת בהנים) נראה לי שיש ב' מיני לימוד בתורה. הא' הבנת סודת התורה, על זה אמר 'אם בחוקתי תלכו' לפי שבוהו הלימוד מעולם לא יושג הסוף והתכלית בה, באופן שתמיד האדם הולך בה, ולזה אמר בלימוד זה 'תלכו'.

והב' לימוד פשטי התורה ובהבנת הדינים והמצות לעשותם. לזה הלימוד קרא שמירה שמירת הדין והלכה בלב כדי לעשות אותו, שלא עם הארץ חסיד (שם ב ה) עד כאן מרבינו. וכל הנ"ל לגירסת רש"י ז"ל. ומעתה נפרש גירסתנו, יכול אלו המצות קיום המצות כנ"ל, כשהוא אומר 'ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם' הרי המצות אמורות, כי גדולת המצות בשני דרכים.

א' לתקן לבוש הנפש צלם אלהים ברמ"ח מצות. והוה נקרא 'תשמרו' כמעט 'חמ"ר חותם' (איוב לה יד) רמ"ח מצות הנעשין שומרין וחותמן לצלם אלהים, 'שומר מצוה' (משלי יט טו) מצוה הנקראת שמר בצורה אלהיות 'לא ידע דבר רע' (קהלת ה ה). כי יודרך הנפש מכל חלאתיה, ולענין זה ישתלם ג"כ חלקי התורה העולה כנגד כולם, העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה, בכל מקום מוקטר ומוגש לשמי (מלאכי א יא).

ויש עוד בחינה כמעשה המצות הנאמר 'מעלה אני כאלו עשאתי' שכל רמ"ח מצות הם רמ"ח אורת נעלמים, הצריך לעשות דוגמתו לתת כעובדא לעורר שורש עליון, ועל זה נאמר 'ועשיתם אותם' כאלו עשאתי כביכול, א"כ הרי מצות אמורות הא מה אני וכו'.

(ג) וכן הוא אומר 'אם לא תשמעו' יכול אלו המצות כענין שאנו אומרים (בערות אבותינו) 'אשרי איש שישמע למצותיך', 'לו הקשבת למצותי' (ישעיה מה יח), היינו שכל המצות נותנין עצות היאך לעבוד את אלהי ישראל, כמעט י"ה פעם ו"ה העולה 'עצה' (כנבואר בתקו"ז קלא): שתיבת מצוה הוא אותיות שם הוי"ה, אותיות ו"ה ממצו"ה, ומ"צ באת"ש הוא (ה"ה), שמעו ותחי נפשכם (ישעיה נה ג) והבן היטב.

(עשירית האיפה) מרבינו יצחק אייזיק מקאמנא

שמיטה תליא (וה"ק ח"ג קפ), 'ישראל בדרכי הלכו' בדרך המלך, דרך פתוח לקבל כל דרכי התורה שבעל פה, לקבל סברות וקישוין וחדושין 'דרכיה דרכי נועם' (משלי ג יז), 'חשבתו דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך' (תהלים קט טז), 'כמעט אויביהם אכניע' (שם פא טו). שהרי אין לאויבים וליצר הרע אלא דבר מועט, כמעט רגל התי"ו פתח מועט וקטן, אף זה אינו אלא כבח הדמיון 'מאפס ותוהו נחשבו לו' (ישעיה מ יז), אף אותו 'כמעט אכניע' לצורך עבודה ומשמשיה, 'ועל צריהם' צרים העומדים בנזף 'אשיב יד' (שם), 'ונודע יד ה' את עבדיו וזעם את אויביו' (ישעיה סו יד). והוא אחד מן הסגולות התורה להשבית אויב ומקטרג.

סגלה ב' 'ואת מצותי תשמרו' סגולת התורה ולומדיה, העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה (מנחות ק). 'ונשלמה פרים שפתינו' (הושע יד ג), כי לימוד התורה מעורר בה כל המצות, וממשיך שפע שובע ורצון, 'לו הקשבת למצותי' (ישעיה מה יח) הוא הפסוק השני שמוכח בת"כ כי תרי"ג מצות תרי"ג עמין (וה"ק ח"ב פב): עצות לדרכי השם, והוא אמור 'לו הקשבת למצותי' במצות שנותנין לך היאך להאיר על נפשך אור אלהי המתוק, או 'יהי כנהר שלומך' נהר דלא פסיק לעלמין (וה"ק שם לז), 'וצדקתך כגלי הים' להכניע תוקף הדין דלא יוקד עלמא בשלהובא (שם ח"ג רצב), 'ויהי כחול זרעך' גודרי גדר ועומדי בפרץ. 'וצאצאי מעיך כמעותיו' (ישעיה מה יט). 'המו מעי לו' (ירמיה לא ט), 'בדעת חדרים ימלאון' (משלי כד ד), וכל זה מסגולת התורה ומצותיה, להרבות תולדת של צדיקים צדיק וצדיק, ולהשיג השגות רמות ונשגבות בפליאות התורה, וכל זה כמעט 'ואת מצותי תשמרו' הוא השמירות וחותם הצלם אלהים, והבינהו להשלים הדיוקן של נפשו ורוחו ונשמתו באור התורה.

סגלה ג' 'ועשיתם אותם' מאן דעביד פקודי אורייתא ואויל באורחוי, כביכול כאלו עביד ליה לעילא, אמר קב"ה כאלו עשאתי, ועל דא 'ועשיתם אותם' (וה"ק ח"ג קיג). עיין היטב במדרש (ויק"ד לה ז), והבר זה ידוע לכל משכיל, חיבא עבדין פגמינו לעילא, 'צור ידך תשי' (דברים לב יח), וכן מכל שכן להיפך, והוה (שם ה טו) 'מי יתן להם לבבם זה' זה דייקא, 'ליראה אותי' ליראה הוא אותי, 'ולשמור את מצותי כל הימים' כי מצות שכליות נוהגים כל הימים אף שאין מקדש ואין כהן ואין נביא, והוה לעשות בשורש המצוה כביכול כאלו עשאתי. והבן היטב דברי אלהים חיים.

(א) 'אם בחוקתי תלכו' יכול אלו המצות, כשהוא אומר 'ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם' הרי מצוות אמורות, הא מה אני מקיים 'אם בחוקתי תלכו' להיות עמלים בתורה, וכן הוא אומר (ויקרא כו יא) 'ואם לא תשמעו לי' יכול אלו המצוות וכשהוא אומר 'לא תעשו את כל המצוות האלה' הרי מצוות אמורות, א"כ למה נאמר 'ואם לא תשמעו לי' להיות עמלים בתורה.

הכי גרים רש"י ז"ל, כשהוא אומר 'ועשיתם אותם' הרי

(א) 'אם בחוקתי' קשיא ליה לחו"ל מלת 'אם' המורה על האפשרות, שאחר שהם חייבים ללכת בהם, אין לתלות זה באפשרות אלא הוה ליה למימר 'בחוקתי לכו'. ועוד שיתו לבבכם לכללות פרשיותיה של תורה, כי לא באו המצות בהן בלשון צווי, לומר על הלאוין השמר מלעשות כך וכך, ולומר על העשין הפעל בצווי עשה כך, אלא בא צווי הלאוין בהוראת העתיד 'לא יהיה' (שמות ב ג) 'לא תשתחוו' (שם ה) 'לא תשא' (שם ז), והכוונה גלוי וידוע לפני ש"לא יהיה לך אלהים אחרים' וכן כולם, כי טבע המחצוב לא יסבול מעשה העברה, והיה הנכשל בה מקרה כסיל, אשר לא יתמיד.

וגם העשין באו בשם התואר הכולל כל הזמנים, והוא אמרו (שם ה) 'זכור את יום השבת' בקמ"ץ ולא בשב"א כמו זכור ימות עולם (דברים לב ז), אלא בא בלשון תואר ומוסב לראש הדברות, ומשמעו 'אנכי ד' אלהיך' להיותך בתוארים הללו, ואנכי הרועה אותך באותו הכח הנרמו בתארים הללו 'זכור' 'זכבד', ר"ל עורך זכר שבתות, ומכבד ההורים, וכן בכל התורה אם ימצא עשין בלשון תואר, מוסב להתחלת הדברות.

א"כ נבאן למה אמר 'אם בחוקתי' שהרי סוף כל סוף בודאי ילכו בחוקותיו, והוא ישפיע להם כל הטובת והנחמות. א"כ גם לשון תנאי לא יתכן לפרש, שהרי סוף כל סוף הכל מתוקן לסעודה. ולזה דריש לשון 'אם' על התאוה, שכל דבר הנכסף המתאוה תולה אותו באפשרות, כמו 'מי יתן והיה' (דברים ה טו). והוה 'בחוקתי' מי יתן 'אם בחוקתי תלכו'.

ואיתא בוהר (ח"ג קיג) 'בחוקתי' דא אתר הגויין דאורייתא תליין, חוקה הוא דאיקרי הכי וגויין דאורייתא. 'ואת מצותי' דא תורה שבכתב {כמו 'ואת משפטי' לעיל בה יח} הנאמר במקום אחר, כי רמ"ח מצות תלוין ברמ"ח עלמין דכוכרא רמ"ח איברים}. וכל פקודי אורייתא וכל גורי אורייתא וכל קדושי אורייתא, בהני {חקים ומצות} אחדין, בגין דהאי חקה תורה שבעל פה. ועל דא אם בחקתי {אל תיקרי אם אלא אם, כמו ואם יהיה היובל (במדבר לו ד), אמך היא ודאי, אל תמוש תורת אמך (משלי א ח)}. ואת מצותי תורה שבכתב {דאיקרי משפטי במקום אחר}, ודא אחיד ברא, ודא ברא וכולא חד תורה. והוה מלמד שהמקום מתאוה 'עץ חיים תאוה' (משלי יג יב) שיהו ישראל עמלים בתורה שבעל פה וילכו בה הלכה אולא, כי תורה שבע"פ וחדושי אורייתא נתן ביד וכן ישראל שילכו בה, והוה 'אם' שורש הכל 'בחוקתי תלכו' שתלכו מחיל אל חיל, באור התורה ובשורשה והבן מאור. (ב) 'וכן הוא אומר': מביא שלש ראיות לפרש מעם הפסוק ומה שהתורה גורמת, כי שלש דברים כתיב כאן, 'בחוקתי מצותי ועשיתם אותם'.

סגלה א' של התורה. להכניע היצר ולהמתקין בלימוד תורה שבעל פה ובפילפול האמיתי, ועל זה מביא הפסוק 'לו עמי שומע לי' (תהלים פא יד), שמיעה בהאי

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

דין תקוני התפילין ודין הרצועות. סימן לג

הכופה כל הדינים על ידי ש"ע נהורין דחטם. ומצד שמאל יתחיל, ואח"כ יכניס המחט בנקב התפירה ויכוין בה' ראשונה, ויוציאו מצד אחר ויכוין בה' אחרונה, ויכוין בשנים עשר תפירות ל"ב צרופי הוי"ה. ויוציאו השערות של עגל לחוץ פחות מכשעורה, ועיין במשנת חסידים^ה:

א. אסור ליתפור אלא בגידים המושכין חיות לכל ח"י, תפרו שלא בגידין פסולין^ה:

ב. יקשור קשר בגיד ויכוין בו יו"ד חכמה המחיה את הכל, ויכניסנו במחט שהוא וא"ו המחייט כל העולמות ביסוד צדיק, ושורשו בכותל החוטם אמצעי שורש וא"ו

מסגרת השלחן ~~~~

דתפילין, לאצנעה חד שיערא דעגלא, דיפוק לבר ויתחזי, דהא חוטינ דשערא דא לא מסאב, בר דאי אתחבר ההוא שיערא ואתעביד כשעורה, אבל פחות מן דא לא מסאב, עכ"ל. וצ"ע דהא שערות אינן מטמאין אפילו הם הרבה. ועוד דפחות משעורה אפילו עצם אין מטמא וכו' בשר או שער. ונראה לי שכוון להא דשנינו פ"ג דאהלות (מ"ג) כל מה שבמת טמא חוץ מן השער כו' ובשעת חבורן הכל טמא, פי' כשהשער מחובר לזה, וא"כ ה"ק דהא חוטינ דשערא דא לא מסאב בר דאי אתחבר כו', דהיינו כשהשער מחובר לעצם כשעורה, דאתעביד כשעורה, פי' שס"ל שהשער מצטרף לעצם כשעורה כ"ל, וא"כ יש לומר דלא איכפת לן אם השער יוצא חוץ לבתים יותר מכשעורה.

בספר נזירות שמשון (מר' שמשון בלוק, מובא בהגהות רעק"א) תמה על דברי המג"א, וכתב ותמהני שדחק עצמו בדברי הזוהר שהם בדרך הסוד ורוצה להקל ליקח אפילו יותר מכשעורה, ומבאר שם את דברי הזוהר דלא כהמג"א, ומסיק אלא ודאי דברי הזוהר הם ע"ד הסוד וח"ו להקל נגדו, ע"ש. וכ"כ בש"ע הרב (סימן לב סעיף טו) - וחכמי הזוהר הזהירו ואמרו שיהיה קצת שער זה יוצא חוץ לבתים של ראש פחות מאורך שעורה. וכן רבינו המרא"צ מקאמרנא זי"ע בספרו דמשק אליעזר כתב - כשעורה, אז יש להם לשלוט ח"ו אבל פחות מכן אין שום חשד.

אמנם רבינו בווהר חי (ח"ד רלה): ביאר דברי הזוהר באופן אחר, וז"ל: 'דהא חוטא דשערא [דא לא מסאב]' לא מקבל שום טומאה, 'בר דאי אתחבר האי שערה' בשאר שערות ואורגין ממנה שק וכו', וצ"ע, [ואתעביד] כשעורה' כפי השיעור שיש לשק שערות, 'אבל פחות [מן דא] מזה השיעור', [לא מסאב] אינו מקבל שום טומאה, לכך ניתן בתפילין, לכך יזהר שלא לרכסם בשער שמקבל טומאה, כמו דיני סוכה בענין מרא וכיוצא לסכך הסוכה, (כדאיתא במג"א סי' תרכט סק"א - ודע דכל כלי עץ הרחב קצת וראוי להניח עליו דבר, מקבל טומאה, דמי לבית קבול, ואם כן אין להניח מרא ומגריפה על הסוכה, אפילו נשברה), כן כאן אם היה השערות כבר בשק שמקבל טומאה, אסור לכוון אותם על הפרשיות, אפילו שסתר את כל השק כמו בסוכה (מג"א שם - אפילו נשברה) ודי בה, אבל השערות יצאו מן התפילין כמו שירצה, ומה שפירשו בזה אינו אלא מאבוב ללב, מה בעי הכא שיעורים והם מאכל בהמה, מה שייכות לשעורה הכא, אלא קמ"ל שאסור לכוון שערות משק שכבר היה ראוי לקבלת טומאה, והכא טהרה בעינן, אבל אם התחיל לארוג השק ועדיין אין באריגה זאת שיעור קבלת טומאה של שק, מותר ליקח שערות ממנו לתפילין, כי אלו שערות מוחזין שיש להם חלק בטוב ובהטרה ובקדושה, על כן אסור ליקח שום דבר לזה מן דבר המקבל טומאה, וכן עור שמעבד לס"ת עיבוד לשמה וכן לתפילין, אבל עיקר קפיידא בשערות ודעהו אחי. [ומש"כ בווהר] יפוק מן ההוא שיעור לברן דיתחזי, מלשון זה משמע שדי במיעוטא בלבד 'דיתחזי', אבל אין קפיידא אפילו יצאו הרבה, עכ"ל.

ה. וז"ל המשנת חסידים (תיקון תפילין פ"ט מ"ה) - השער של עגל יצא לחוץ מעט פחות משעורה ולא יותר שלא יתאחו בו החצונים כמבואר בזה (ח"ב רלז).

א. בספר ברית כהונת עולם (מאמר הסתר אסתיר פ"א) כתב - אשר ידוע טעם תפירת ספר תורה ותפילין בגידין המושכים חיות הדמים לכל חי.

ב. בש"ע סימן לב סעיף מ"ט כתב - הלכה למשה מסיני שיהיו תפילין נתפרים בגידי בהמה וחיה טהורים, וטוב לתפור בגידי שור. ובסעיף נ' כתב - מקום שאין גידין מצויים, תופרים בטאליאדור"ש שעושים מן הקלף, עד שיזדמנו להם גידים. והנודע ביהודה (מהד"ת א"ח סימן ב) חולק עליו, וכתב - שחוששין שלא לצאת בהם אפילו בשעת הדחק, שהרי המל"מ הוא גידין, והטאליאדור"ש עור הוא שהוא הקלף, ועור לתפירה לא שמענו. מובא בשע"ת (סק"ל) ומש"ב (ס"ק רכז) ע"ש.

ג. בפע"ח (שער התפילין פ"י) כתב - יש לכוין בשל ראש, ב"ב צרופי הוי"ה, צרוף בכל תפירה. ובשל יד בכל תפירה מצד פנים, צרוף א' מאדנ"י. ומצד ב', עד שיושלמו ל"ד צרופים. וככה יעשה מצד שמאל, יכוין להקים סכת דוד הנופלת, ואח"כ כשישים הגידים תוך המחט, יכוין שהמחט הוא סוד ו' של השם, ואח"כ בראש עצמו בכניסת החוט במחט, יכוין באות י' של השם. ואחר כך בתפירה ראשונה, שיכנס המחט תוך התפילין, יכוין באות ה' ראשונה, ובהוציא מצד אחר של התפילין, יכוין באות ה' אחרונה. ואחר כך בתפירה שניה, יכוין כזה - יהה"ו. ובג' - יוה"ה. ובד' - הוה"י. ובה' - היל"ה. ובו' - הה"י, ובז' - וה"ה. ובח' - והה"י, ובט' - ויה"ה, וב"ו - הוה"ה, וב"י - הה"ו, וב"ב - היה"ו. ואח"כ בתפירות של יד, כשישים גידים במחט, יכוין באות ו' שבין ב' וידין של א'. וכשיכניס המחט, יכוין שמקום י"ב אותיות דאדנ"י, אלף דלת נון יוד, ומקיימו בב' ווין של ד', כזה. ואח"כ הנקב של התפירה יכוין לאות ו'. והנקב של מחט יכוין לאות י'. ועיין במשנת חסידים (תיקון תפילין פ"ט ופ"ג).

ד. בש"ע (סימן לב סעיף מד) כתב - קצת שער זה צריך שיראה חוץ לבתים. ומקורו מובא בב"י שהוא מהזוהר, וז"ל הזוהר (פקודי רלז): - תא חזי, להאי אתר דאיהו רוח מסאבא, קודשא בריך הוא יהיב ליה שלטנו, למשלט בעלמא בכמה סטריין, ויכיל לזוקא, ולית לן רשו לאנהגא ביה קלנא, דבעינן לאסתמרא מניה, דלא יקטרג עלן בגו קדושה דילן, ועל דא רוא חדא אית לן, דבעינן למיהב ליה דוכתא זעיר בגו קדושה דילן, דהא מגו קדושה נפיק שלטנו דיליה. דבעינן גו רוא דתפילין, לאצנעא חד שיערא דעגלא, דיפוק לבר ויתחזי, דהא חוטא דשערא דא לא מסאב, בר דאי אתחבר האי שיערא ואתעביד כשעורה, אבל פחות מן דא לא מסאב, וההוא שיערא בעי לאעלא ליה בגו קדושה עלאה דילן, ולמיהב ליה דוכתא, בגין דלא יקטרג לן בקדושן. ויפוק מן ההוא שיערא לבר דיתחזי, דכד חמי לההוא בר נש בקדושה עלאה, וחולקא דיליה משתתף לתמן, כדון לא יקטרג ליה, ולא יכיל לאבאשא ליה לעילא ותתא, דהא דוכתא יהיב ליה. ואי ההוא חולקא לא יהיבין ליה בהאי קדושה, יכיל לאבאשא ליה לתתא, וסליק מקטרגא ליה לעילא, ואמר פלוני דקא מקדש השתא, כך וכך עבד יומא פלוני, וכך אינון חובוני, עד דימטי דינא על ההוא בר נש, ויתענש על ידיו.

וכתב המג"א (ס"ק ס) - כתוב בספר יש שכר (דיני תפילין סעיף ו) בשם הזוהר שלא יצא השער כשעורה חוץ לבתים, וז"ל זוהר (פקודי רלז): ובעינן גו רוא

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

אם בְּהִקְדָּמִי תִּלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם. (כו ג.) פרש"י שתהיו עמלים בתורה.

בו יתברך. עד כאן למד עמי ולא יותר. ואמר לי או. דע, כי שער הכללים הזה, הוא כלל לכל כתבי מרן האר"י וזה"ה של עין חיים, אם כן מן הראוי להתחיל בשער עגולים ויושר, ואחר שאלמוד עמך כל ספר הקדוש עין חיים, אח"כ אלמוד עמך שער הכללים ג"כ. ואמר לי, עתה אין לי כח יותר ללמוד עמך, רק א"י"ה ביום מחר, שאקרא אותך באור הבוקר, או אתחיל ללמוד עמך בשער הנ"ל, ואלמוד עמך כסדר כל עין חיים. ואמר לי, שאלך לאכסניא שלי והלכתי, ומאו והלאה לא למד עמי שום דיבור מזה הענין, והיה לי עגמת נפש גדול מזה שלא הזכיר מזה שום דיבור, מזה שאמר לי בעיר סאמבור, ונתעכב זאת לערך תשעה חדשים, והיה לי גודל עגמת נפש או יותר.

ואחר תשעה חדשים, עלה בלבי חמוידא דאורייתא של תורת אמת, שאלמוד מכאן ולהלאה בעצמי. ואמרת לי בלבי לפני הקב"ה, אתה עורת לאאמור"ה, וכן לאאמור"ה קני רבי אלכסנדר וזה"ה, שלמדו בכתבי האר"י וזה"ה, כמו כן אתה אבינו שבשמים אבקש ואתחנן שתעזור לי ג"כ. ובאותו יום שהתחלתי ללמוד, היה בהשגחות הבורא ב"ה, שבא איש אחד, והביא לי ספר עין חיים ישן, מזה שלמד בו אדוני אבי וקני הרב הקדוש הגאון רבי אלכסנדר זל"ה אב"ד דכאן, וכן לאאמור"ה וזה"ה למד ג"כ בעין חיים זה בימי נעוריו. וראיתי שהוא בהשגחות האין סוף ב"ה, שאלמוד בכתבי מרן האר"י וזה"ה בוהר הקדוש.

רבינו הגה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא וזה"ה זי"ע, כותב בהקדמת ספרו הקדוש 'אור עינים' וז"ל: אחי ורעי אהובים לי ביותר, דע שאפילו לימוד קבלה סתרי תורה, לא התחלתי מעצמי ללמוד, אלא פעם אחת ביקשו מאאמור"ה רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא וזה"ה, להיות מסתופף בעיר סאמבור על שבת קודש, ואחר השבת היו מבקשים ממנו אנשי עיר הנ"ל שישבות שם עוד שבת אחד, והסכים עמם. וכשראה שנשאר שם עוד שבת אחד, שלח אגרת אצלי שאבוא לשם על שבת קודש, ובאתי לשם יום ג'.

ואור ליום ו' עש"ק קודם עלות השחר, שלח אצלי לאכסניא שלי, שאבוא תיכף ומיד לעמוד לפניו. וכשבאתי שאל אותי, אתה לומד סתרי תורה כתבי מרן האר"י וזה"ה. והשבתי לו לאו. ואמר לי למה. ואמרת לי, כי שמעתי מכמה חסידים ראי השם, שאין ללמוד ספרי קבלה בלי רבי ומורה, ואין לי רבי ומורה יותר מנך, והייתי אז כבן שלושים. וכשמע ממני זאת, אמר לי, טוב דברת ואמת אתך.

ותיכף ומיד אמר לי, מהיום והלאה אלמוד עמך בכל אור הבוקר קודם תפלת שחרית. ואמר לי, שב ואני אלמוד עמך תיכף ומיד, ופתח ספר עין חיים שער הכללים פ"א, והתחיל ללמוד. ואמר לי, דבר אתה ג"כ עמי, והתחלנו שנינו לומר: 'כשעלה ברצוני יתברך לברוא את העולם, כדי להטיב לברואיו ויכירו גדולתו, ויזכו להיות מרכבה להרב'יק

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדורות

לרגל ל"ג בעומר יומא דהילולא קדישא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה הבאנו מדברי רבותינו הקדושים על ספר הזוהר הקדוש

והתיקונים וכתבי מרן [האר"ז ל], המאירין לנפש המשכלת ומיישבין הדעת, משמחת הלב ומאירת עינים, לא היה באפשרות להאיר, מרוב הצרות וחלישות הדעת. ולכן אחיי, טעמו וראו אור הגנוז ומתיקות שיש בזהר הקדוש המאיר לנפש, עד שמרוב אור תקבל על עצמך כל הרעות הצרות והיסורין, ולא יתחלש דעתך ולא תיפול ממדרגתך, ותתעלה למעלה למעלה עד רום המעלות, חזק חזק ואמץ, לא תירא לא תפחד.

(זוהר חי ח"ה כא.)

בזכות לימוד ספר הזוהר

בזכות לימוד הזוהר בדיקות אהבה יהיה חירות גמור על כל העוסקים בו, שינצלו מחבלי משיח וממלחמת גוג ומגוג, נזכה לגאולת ביאת משיח, יראו עינינו, כי פתאום יבוא האדון אל היכלו ברגע ובהרף עין יהיה הישועה בודאי תראה בעיניך הישועה הגדולה הזאת, ותאמין שבכל תנועה אלופו של עולם, חזק ואמץ ואל תירא ואל תחת.

(זוהר חי ח"ג יג.)

לגמור בכל שנה כל ספר הזוהר

יום א' פרשת קרח בבקר, אחר קריאת שמע של שחרית, הנחתי לי לישן מעט קודם התפילה, וראיתי לאאמר"ה זצלה"ה, ואמר לי: תלמד זהר בכל השנה עד שתגמור כל הזוהר. ושאלתי לו מה דעתך האם דוקא ללמוד בעיון, או לאמרה סתם לתיקון הנפש. והשיב לי: רק לאמור בכל השנה כל הזוהר. ושאלתי לו עוד הפעם: אני לומד כתבי האר"י זללה"ה בכל יום ויום, ובתוך כך אירע לי לעיין בזהר ג"כ איזה דפים. והשיב לי: בזה לא יצאת, אלא דייקא לאמרה כסדר בכל שנה כל הזוהר ע"כ.

(ספר החיונות לרבינו אליעזר צבי

מקאמרנא)

אופן לימוד הזוהר"ק אצל

המגיד מזלוטשוב

דרכו בקודש של המגיד מזלוטשוב שהיה לומד בזהר הקדוש אחר חצות, אמנם לפני כן היה בודק לראות אם כולם כבר ישנים. פעם אחת היה תלמידו מ"ח הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפניטשוב זללה"ה ער באותה שעה, וסיפר אח"כ ששמע כיצד כשהתחיל ללמוד, אמר לעצמו: איך אתה לומד זוהר, יודע אתה שאינך ראוי לכך ללמוד זוה"ק. ואחרי זה שב ללמוד, ושוב הפסיק ובכה באמרו לעצמו: אם באמת היית יודע שאין אתה ראוי ללמוד זוהר היה גם כן טוב. ופרץ שנית בבכי וסיים, כי מאז לא היה יכול לישון בשעה שרבו למד זוה"ק לאחר חצות הלילה.

(נתיב מצותיך שם)

והתיקונים וכתבי מרן [האר"ז ל], המאירין לנפש המשכלת ומיישבין הדעת, משמחת הלב ומאירת עינים, לא היה באפשרות להאיר, מרוב הצרות וחלישות הדעת. ולכן אחיי, טעמו וראו אור הגנוז ומתיקות שיש בזהר הקדוש המאיר לנפש, עד שמרוב אור תקבל על עצמך כל הרעות הצרות והיסורין, ולא יתחלש דעתך ולא תיפול ממדרגתך, ותתעלה למעלה למעלה עד רום המעלות, חזק חזק ואמץ, לא תירא לא תפחד.

(נתיב מצותיך נתיב התורה ש"א אות ל')

וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפים בזהר בכל יום, והוא תועלת גדול ותיקון גדול לנפש, להאירה ולזכנה ולתקנה, ולכלות קוצים מדות רעות ותאות רעות, לזכות בנועם השם, והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש, וכן מרן האר"י ז"ל נתן תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפים זוהר או תיקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי מזידיטשוב זללה"ה.

(שם אות ל"א)

מצוה ושמחה גדולה לפני השם יתברך, שאפילו תינוק בבית הספר ילמוד רזין וספר הזוהר

בית המדרש דחסידי קאמרנא
עטרת שלום
ע"ש כ"ק האדמו"ר הרה"ק רבי שלום זצוק"ל
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
ארזי הבירה 48 ירושלים

עולו ואתו ואתכנשו להילולא קדישא דהתנא אלוך
רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה
ל"ג בעומר
תתקיים מעמד ההדלקה
וסעודת ההילולא קדישא
בהיכל בית מדרשינו
במוצאי שבת קודש פרשת בחקותי
ח"י אייר
הוד שבהוד
בשעה 9:45 בערב
והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי
הגבאים

סדר השתלשלות ספר הזוהר

הקדמה קטנה מענין ספר הזוהר ורעיא מהימנא על המצות. דע שספר הזוהר מן ראשית עד גמירא כתבו ר' אבא, וכשירד רב לבבל הולך עמו את הספר הזה כפי שנצטווה 'גלון לבבל', והיה אצל ראשי ישיבות בבל בכתב יד, לא יראו החוצה, והיה מונח אצל ראשי הדור, וכשהיו רואים מי שראוי למעשה מרכבה היו מוסרין לו זה הספר ומלמד עמו מעשה מרכבה, ובכל ימי הגאונים לא יצא ספר הקדוש הזה לאור, כי היה חמדה גנוזה אצלם בכת"י, ואחר שנתלדלו ישיבות הגאונים בבבל, נתגלה מעט ספר הזה ליחידי סגולה, הרב אלפסי ראה אותו ולא היה שכיח כלל, והרמב"ם ראה אותו ולמד בו והיה בקי בו, והרמב"ן לא ראהו, כך מוכרח מדבריהם, ובימיהם כבר נתגלה מעט בהסתר ובהעלם אל השרידים אשר ה' קרא, ור' בחיי הראשון מביא ממנו הרבה וקורא אותו מדרש יהי אור. ואח"כ ברשות אל איום נתגלה בגילוי רב לכל ישראל בימי הסור, ואל תאמר שהביאו מגן עדן, שהרי הזוהר רובו נחבר על הדרכים, וכד אזל, ומעיר לעיר, וגם מקום של כל אחד מבעלי אידרא רבה וגם מקום שנתחבר ספרא דצניעותא הכל ידוע עד היום, והיאך תאמר שהביאו מג"ע, אבל יש איזה מאמרים ותוספתא שהביאו מן ג"ע וזה אמת.

ובימי הגאונים היה גאון אחד קדוש וטהור עד מאד, ולמד ספר הזוהר בעיון רב ובהשגחה נפלאה עד שזכה לנשמת משה רבינו ר"מ אמיתי, ומגודל הויכוח והקדושה זכה למדריגות נפלאות ורמות, עד שזכה שנתגלה אליו פמליא של מעלה מלאכים ושרפים ורשב"י עם כל התלמידים נתגלה אליו, ודיבר עמו פה אל פה כאשר ידבר איש אל רעהו, וגילה לו סודות נוראות עמוק עמוק מי ימצאנו, ואל תתמה על זה שהרי מרן האר"י זללה"ה ומרן הריב"ש זללה"ה [הבעש"ט] היה להם גילוי נשמות בפרסום רב וכן היה לכמה צדיקים וכו'.

(זוהר חי ח"ג כט.)

חיוב לימוד ספר הזוהר

ועל ידי נגלות התורה אי אפשר בדור כזה באין פנים להלהיב כל כך נפש המשכלת בדיקה וחשיקה, שהרע והמקטרגים הרוחניים מתגברים, ולולא מתיקות עריבות נועם זיו לשון הזוהר

לרגל ההילולא דרבותינו הקדושים מקאמרנא זיע"א י' אייר - כ"ד אייר

תתקיים מכירת ספריהם הקדושים במחיר מזול

30 שקל במקום 45

40 שקל במקום 50

40 שקל במקום 50

דמשק אליעזר על האדרא זוטא

היכל השביעיות על מסכת שביעיות

פני זקן על מסכת שקלים

150 שקל במקום 200

250 שקל במקום 300

45 שקל במקום 60

חומש היכל הברכה

זוהר חי על הזוה"ק

דמשק אליעזר על הזוה"ק (כל חלק)

המכירה תתקיים בבית המדרש עטרת שלום - קאמרנא, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים, בין השעות: 8:00 - 3:30

לפריטים: 052-7643092